

Haluan kiittää

Aivan aluksi haluan painottaa, että suhtaudun vakavasti vaaleihin ja että arvostan demokratiaa ja parlamentarismia. Eduskuntavaalit on hallintomme kulmakivi. En kuitenkaan tukeutuisi monimutkaisista asioista järjestettäviin valtakunnallisiin kansanäänestyksiin. Paikallisten lillukanvarsien perkaaminen kansanäänestyksillä sen sijaan on eri asia.

Katselin aika tiiviisti Ylen tulositä. Välistä näpsäytin kakkoselle nähdäkseni naisten lätkäfinaalin tilanteen. Koitoksen lopulla ei enää tarvinnut surffata, koska vaali-illan vetäjät selostivat myös MM-ottelua. Huonostihan siinä kävi.

Vähän huonosti kävi myös eduskuntavaaleissa. En tarkoita puolueiden järjestystä vaan puoluekentän ennennäkemätöntä pirstaloitumista. No, särmit ja kulmat pyöristyvät, kun aloitetaan hallituksen väsäminen.

Sekä voittajien että hävinneiden puheista päätellen saavutettu tulos johtui upeista ehdokkaista, uskomattomista tuki- ja taustajoukoista, loistavista kampanjoista, pyyteettömistä jalkautumisista toreille ja turuille ja loppua kohti lisääntyvästä tavattomasta pöhinästä. Ikään kuin puolueen taannoisilla teoilla ja tavoitteilla ei olisi ollut mitään sijaa.

Vaalivalvojaisia seuratessani kirjoittelin puoluejohtajien toistamia viisauksia ylös. Tässä tulee muutama poiminta:

- meillä oli upeaa porukkaa,
- teimme mielettömän kampanjan,
- tuli tukuittain viestejä, että on äänestetty ensi kertaa puoluetamme,
- meillä on loistavaa porukkaa, tätä ei olisi saavutettu ilman teitä,
- suomalaiset halusivat muutosta,
- nämä olivat suuren mittaluokan muutosvaalit,
- olemme tehneet suuren työn, meitä ei ole nujerrettu,
- tulos oli vaistottavissa toreilla,
- kyllä se siitä tulee vielä nousemaan,
- meillä oli hyvä ja nousujohteinen kampanja,
- hienoa vaalityötä on tehty,
- meillä oli aivan mieletön lista,
- kentällä ihmisillä on hirveä huoli tulevaisuudesta,
- tavattoman hyvän kampanjan teitte ja valtavan työn omissa vaalipiireissänne ja
- ihmiset tulivat torikojuillemme, koska meillä oli pöhinää!

Jotain sentään oli opittu. Kukaan ei enää runoillut kuten Jutta Urpilainen vuoden 2008 kunnallisvaalien torjuntavoiton jälkeen, että aivan aluksi haluan kiittää kaikkia meitä äänestäneitä, meidän ehdokkaita ja vaalityötä tehneitä.

Upean kampanjan aikana luvattiin paljon hyvää. Vilautettiin kevyesti lukuja yhdestä kolmeen miljardiin. Hyvät pitää tietysti rahoittaa, mikä tekisi 200-600 euroa jokaista suomalaista kohti, imeväiset ja maahanmuuttajat mukaan lukien.

Jo nyt on voimassa lakeihin perustuvia tulonsiirtoja sellaisten summien edestä, että maamme ei tulevaisuudessa pysty niitä rahoittamaan.

Pöhinä ei kuitenkaan kiinnostanut kaikkia. Kolme kymmenestä äänioikeutetusta ei viitsinyt äänestää. Näin he luopuivat puheoikeudestaan turuilla ja toreilla sekä huoltoasemien aamuparlamenteissa.

pajen.fi